Sent: Tue, 16 Sep 2025 11:20:23 +0000
Subject: FW: Ik ben bang!

Ik ben bang!

Ik schrijf u deze mail uit bezorgdheid en angst over de mogelijke komst van een Asielzoekerscentrum (AZC) in onze wijk.
Ik ben moeder van twee kinderen – een dochter van bijna 14 en een zoon van 12.

Bang dat mijn dochter niet meer in haar rokje naar de hockey kan fietsen.
Bang dat mijn dochter niet meer 's avonds in het donker naar haar vriendinnetje kan fietsen over de Johannes poststraat
Bang dat mijn zoon zich niet meer veilig voelt alleen op straat.
Bang dat mijn kinderen niet meer zorgeloos met vrienden kunnen afspreken in de buurt
Bang dat ik mijn kinderen moet ophalen of brengen van de sportclub omdat ik ze niet alleen durf te laten gaan.
Bang voor overlast in de buurt
Bang voor overlast en ruzies op straat
Bang dat er groepen mensen rondhangen bij speeltuinen of supermarkten
Bang dat de sfeer in de wijk verandert en dat er spanningen ontstaan
Bang dat mijn huis minder waard wordt waar ik al jarenlang voor werk
Bang dat dit tijdelijke opvangcentrum uiteindelijk niet tijdelijk is.
Bang dat mijn vertrouwde buurt onherkenbaar verandert
Bang dat mijn stem niet telt
Bang dat wij als bewoners niet worden gehoord
Bang dat het besluit allang al is genomen
Bang dat ik niet meer gerust een avondwandeling kan maken
Bang dat inbraken en andere misdrijven toenemen
Bang dat ik 's avonds deuren en ramen moet afsluiten en opgesloten zit in eigen huis.
Bang dat onze vrijheden wat zo 'normaal' is in Nederland niet gewaarborgd blijven.
Bang dat integratie geen succes zal zijn.

Ik weet dat ik mijn angst niet kan onderbouwen met cijfers of harde feiten. Maar dat ik überhaupt bang ben, dat ik ’s nachts wakker lig en pieker over de toekomst van mijn kinderen en onze wijk – dat zou toch niet nodig moeten zijn in een land als Nederland.

Ik wil u met klem vragen om onze gevoelens en zorgen serieus te nemen, en om open en duidelijk met ons te communiceren. Wij willen graag betrokken worden bij de besluitvorming en begrijpen hoe de gemeente de veiligheid en leefbaarheid in onze buurt denkt te waarborgen.

Ik hoop oprecht dat u bij uw overwegingen niet alleen kijkt naar cijfers en regelgeving, maar ook naar het gevoel van onrust en onzekerheid dat onder veel bewoners leeft.

Met vriendelijke groet,